

Nr 175

Av herr **Östlund**, om en utjämning av bensinpriset i olika delar av landet genom differentiering av bensinskatten.

(Lika lydande med motion nr 142 i Första kammaren)

Frågan om ett över hela landet enhetligt bensinpris har tidigare varit föremål för riksdagens behandling. Vid 1946 års riksdag hemställde sålunda riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t om utredning huruvida en regional utjämning av priserna på flytande motorbränsle kunde åstadkommas. Den då pågående oljeutredningen, som fick i uppdrag att utreda nämnda spörsmål, framhöll i sitt betänkande (SOU 1947: 14) att frågan om en utjämning var svår att lösa. Utredningen framhöll dock att det är ett allmänt intresse, att kostnaderna för transporter i Norrland hålles nere. Genom de stora avstånden har nämligen befolkningen i sådana trakter en börda som är avsevärt större än den befolkningen i de mera tätbebyggda delarna av landet har att bära. Utredningen framhöll vidare, att en utjämning av priserna kan motiveras ur sociala och näringspolitiska synpunkter.

På grund av frågans komplicerade karaktär har emellertid inte någon utjämning av priserna på motorbränsle åstadkommits trots att spörsmålet vid ett flertal tillfällen aktualiserats. Under 1950-talet har utvecklingen i fråga om prisjämnheterna inom landet förlöpt i den riktningen att olikheterna alltmer utjämnats. En följd härav är bl. a. avvecklingen av den lägsta dyrortsgrupperingen. De prisstatistiska mätningar som kontinuerligt sker för att följa levnadskostnadernas förändringar inom olika delar av landet visar också att en utjämning av dessa successivt äger rum.

När det gäller prissättningen på motorbränsle är emellertid landet fortfarande indelat i fyra zoner (0—4) där pristillägget i ören per liter motorbränsle motsvarar zontalet. Därjämte finns ett antal frankozoner där de verkliga fraktkostnaderna läggs på priset. Följden av det nuvarande prissättningssystemet blir att invånarna i framför allt Norrland drabbas, då samfärdseln i denna landsdel med dess glest utvecklade järnvägsnät i hög grad är beroende av biltransporter.

Ett enhetligt pris på motorbränsle torde emellertid inte kunna åstadkommas så att detta inkluderar de genomsnittliga fraktkostnaderna från importhamnarna. Detta skulle kunna komma att medföra att vissa importörer försålde bensin endast inom områden närmast dessa hamnar. Enligt

min mening bör därför en utjämning av bensinpriset ske genom en differentiering av bensinskatten så att denna blir lägre inom områden med höga fraktkostnader. En anknytning till nuvarande zonindelning torde därvid vara lämplig.

Med stöd av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om att Kungl. Maj:t måtte framlägga förslag till sådan differentiering av bensinskatten, att utförsäljningspriset på bensin kan sättas lika inom skilda delar av landet.

Stockholm den 24 januari 1961

Carl Östlund